

آرته

اطلاعات

دولت دوازدهم و سیل مطالبات

• سیدمسعود رضوی:... از شگفتی‌های ایام و هفته‌های اخیر طرح تقاضاهای نامعقول با به‌تر بگویم افزایش نامعقول سطح مطالبات از جانب دوستان و برخی گروه‌های حامی رئیس‌جمهوری و دولت است. این افزایش درخواست‌ها که در آستانه تشکیل دولت و معرفی وزرا، سیر تصاعدی به خود گرفت، تا حدی طبیعی به نظر می‌رسید، اما در یک نقطه از حالت طبیعی خارج شده است و به نظر معقول و منطقی نمی‌رسد. برای توضیح این امر، باید فضاهای مجازی را دانما رصد کرد و هوشیار بود، زیرا ای بسا بسیاری از کسانی که در دامن‌زدن به برخی خبرها و شایعات و فراتر از اینها، در طرح ساده مطالبات از دولت شرکت می‌کنند، به تصور خدمت و مطالبه حق طبیعی دست به این کار می‌زنند. عیبی ندارد و عقل و عرف و قانون هم منع نکرده است که مثلا درباره فقدان وزرایی از جامعه اهل سنت یا بانوان در کابینه، اعتراض و انتقاد نباشد و اگر چنین اعتراضاتی نباشد باید تعجب کرد....

کیمان

دو چشم و دو نگاه

• حسین شمشیان ...: به‌دست آوردن سهم از سفره انقلاب، جایگزین عمل به تکلیف بی‌منت و بی‌ادعا می‌شود؛ از همین نقطه است که قدرت را نه در تکیه به توان مردم مؤمن که در فلان قرارداد محرمانه با دشمنان خدا می‌بیند، از همین نقطه است که چندروزه و چندساله منصب را، فرصتی بی‌تکرار برای بستن بار می‌بیند و هر کاری از قاجاق و واردات تا رانت و... مباح و بلکه واجب می‌شود؛ زرنگی آن می‌شود که چطور بیت‌المال را با قانون و غیرقانون به خانه خود سرازیر کنند و هم‌زمان ژست مسلمانی و پیش‌گامی بزنند... درست درحالی که محسن حججی، زرنگ‌ترین آدم دنیا می‌شود و در ۲۵سالگی از همه زرنگ‌های دنیا سبقت می‌گیرد و با کوله‌باری از معرفت، صاف به آغوش خدا می‌رود!...

نقد

نقطه هدف در طرح بازرسی از مراکز نظامی ایران
• سیدالله جوانی: برخی از مقامات آمریکایی در هفته‌های اخیر از ضرورت بازرسی از برخی مراکز نظامی ایران سخن گفته، در این خصوص عملیات رسانه‌ای خود را آغاز کرده‌اند. در نقطه مقابل، مقامات نظامی و سیاسی ایران، اجازه هر نوع بازرسی از پایگاه‌های نظامی کشور را رد و آن را توهن‌های علیه جمهوری اسلامی ارزیابی کرده‌اند. به احتمال قوی ادعای آمریکایی‌ها مبنی بر انجام فعالیت‌های هسته‌ای مشکوک در برخی از سایت‌های نظامی ایران، دلیل عدم پابندی جمهوری اسلامی به برجام اعلام می‌شود. آنان این‌چنین می‌خواهند ایران را عامل برهم‌زدن توافق هسته‌ای معرفی کنند. بنابراین نقطه هدف در طرح بازرسی از مراکز نظامی ایران از سوی آمریکایی‌ها، زمینه‌سازی برای خروج آنان از برجام با هزینه ایران است. این نقشه شیطانی نشان می‌دهد که آمریکایی‌ها تحت هیچ شرایطی قابل اعتماد نبوده‌اند و اساسا باید باب هر نوع مذاکره با آنان را هفت‌قلعه کرد. آمریکایی‌ها تنها راه غلبه بر ایران را سیاست و راهبرد «فشار، تحریم، مذاکره و معامله» می‌دانند. ...

اعتقاد

شیوه انتخاب وزرا غیر علمی است

• کاظم اکرمی:... نکته‌ای که در مورد وزارت علوم وجود دارد این است که وزیر علوم نقش پررنگی در این وزارتخانه ندارد. اگر هم کسی این سمت را بپذیرد با اکراره می‌پذیرد. چهار نهاد مختلف در تصمیمات وزارت علوم نقش دارند. وزیر علوم در انتخاب رئیس دانشگاه باید شورای عالی انقلاب فرهنگی آن را رضای کند. در شورای عالی انقلاب فرهنگی هم کسانی هستند که دیدگاه‌های خاص خودشان را دارند. در این شورا کم هستند دانشگاهیانی که تفکر علمی و آکادمیک داشته باشند و در عین حال آزاد هم باشند. همین دیدگاه باعث می‌شود فرد شایسته‌ای که وزیر برای دانشگاه انتخاب کرده، از طرف شورای عالی انقلاب فرهنگی تایید نشود. در سال ۸۸ بیش از ۵۰۰ نفر از اساتید دانشگاه‌های مختلف در تایید هم‌سند موسسوی بیانیه‌ای امضا کردند، این بیانیه بعدها تبدیل به یک نکته منفی در پرونده کاری این اساتید شد....

جمهوری اسلامی

آقای کروبی از بیمارستان مرخص شد

• محمدحسین کروبی از مرخصی پدرش از بیمارستان خبر داد. وی افزود: ضربان قلب پدر به حالت نرمال برگشته است ولی بنا شده که بعد از این چکاپ‌های دوره‌ای و مرتبی از ایشان به عمل آید. پیش از این خانم فاطمه کروبی، همسر آقای کروبی هم با اشاره به آخرین وضعیت سلامت حجت‌الاسلام‌المسلمین کروبی، ضمن سردرانی و تشکر از پیگیری‌های صورت‌گرفته از سوی رسانه‌ها در زمینه وضعیت جسمی همسرش، اظهار کرد: ما خود را مرهون و مدیون ملت بزرگوار و فهیم ایران می‌دانیم که از روزی که در خصوص وضعیت درمانی آقای کروبی، متوجه محل بستری‌شدن ایشان شدند، به طرق و عناوین مختلف وفاداری و پیگیری خودشان را در این زمینه از اقشار، گروه‌ها و اصناف مختلف اظهار کردند.

politics@sharghdaily.ir

کا **نامه آقای حجاریان** به **بچه‌های اتصاد نازی آباد** را خواندید؟ به نظر شما **هم متن آن نوستالژیک بود؟**

برای آقای حجاریان و خیلی از دوستانشان تاریخچه مبارزاتی نازی‌آباد فقط یک «تاریخچه» نیست، آنجا زندگی کرده‌اند و به همین دلیل یک نوع پیوند عاطفی هم با آن دارند. به نظر می‌آید، وقتی او این نامه را می‌نوشته، خاطرات گذشته خود و احتمالا دوستان قدیمی را که در این سال‌ها از دست داده، به یاد می‌آورده است. بله، به نظر می‌آید نامه آقای حجاریان فضای عاطفی دارد و بیشتر از آنکه منطقی باشد یا استدلالی، می‌گوید که بازگردیم به یک محل آشنا! به محله خودمان (با خنده) و در آن چارچوب فکر کنیم....

کا **فکر می‌کنید آنچه ایشان مطرح کرده، بازگشت به**

آرمان‌های دهه ۶۰ است که چپ خط‌امامی مطرح کرده و مبنای عدالت‌محور داشت؟ آیا در سال‌های آخر دهه ۹۰، می‌توان بازگشت

این چینی‌هاست؟

بازگشت نیست، تاکید بر ضرورت توجه به چیزی است که باید از زاویه جدید به آن نگاه کرد. ایشان چند جا بحث سطح منقشه و کارگری‌بودن آن را مطرح می‌کنند. طبقه‌های اجتماعی در ایران به سرمایه‌دار، متوسط جدید، متوسط قدیم یا همان خرده‌روزوازی و کارگران تقسیم می‌شود. همچنین، حدود ۳۳ درصد جمعیت شاغل ایران کارگر هستند، تقریبا یک‌سوم. بنابراین، ضرورت دارد که به این طبقه توجه مجدد شود. آقای حجاریان این موضوع را باز نکردند، اما می‌شود این‌گونه به بحث توجه کرد که ما با سه ضرورت باید کارگران را در محور بحث‌های خود قرار دهیم. یکی ضرورت تحلیلی و تبیینی است. از این‌نظر که طبقات اجتماعی یک نیروی مهم اجتماعی از سه نیروی طبقات، گروه‌های مژنتلی و احزاب و تشکل‌های سیاسی است. طبقه‌ای که یک‌سوم طبقات ایران را تشکیل می‌دهد، نمی‌تواند از فضای تحلیل، به حاشیه رانده شود. متأسفانه گاهی، این طبقه را نادیده می‌گیریم، در همین دلیل هم خیلی رویدادها را نمی‌توانیم درست پیش‌بینی و تبیین کنیم.

ضرورت دیگر، ضرورت آرمانی است. به یکی از آرمان‌های اصلی مدرن که همان برابری است، مدتی بی‌توجه بودیم. دنیای مدرن سه آرمان داشته است، آزادی فردی، برابری اجتماعی و همبستگی جمعی. این همان شعارهای آزادی، برابری و برادری انقلاب فرانسه است. طی سال‌های گذشته خیلی مشغول آزادی‌های فردی بودیم، البته کار بدی نمی‌کردیم (با خنده)، اما این باعث شد تا آرمان‌های دیگر را فراموش کنیم. تحلیل‌ها به ما می‌گوید که نابرابری بر سه چیز اثر مستقیم دارد؛ فقر، جرم و بیماری. یعنی هرقدر نابرابری بیشتر شود، این موارد هم تحت تاثیر قرار می‌گیرد. فقر مطلق در ایران خیلی گسترده است، از طرفی هم می‌بیند که جرم و جانیتم هم افزایش یافته و تکلیف بیماری‌های روانی هم کم

مشخص است. اینها نشان می‌دهد، عاملی را که بر این موارد اثرگذار بوده، فراموش کرده‌ایم و باید به آن رجوع کنیم. حال، باز کارگران اهمیت ویژه پیدا می‌کنند. اینجا، شما خط فقر را با حداقل دستمزد ملکال قرار دهید. حداقل دستمزدی که کارگران می‌گیرند، فاصله زیادی با خط فقیر دارد. بنابراین، بخشی عمده از فقرا را بین این طبقه می‌توان پیدا کرد. روشنفکران هم در این فضا باید صدای گروهی باشند که صدایی ندارند. بقیه که صدا دارند! گروهی در جامعه هست که صدا ندارد و گروهی که برای آینده جامعه فکر می‌کند، نمی‌تواند نسبت به این طبقه بی‌توجه باشد. یعنی ضرورت آرمانی ایجاد می‌کند که برگردیم به این گروه.

ضرورت سوم هم ضرورت راهبردی است. شما باید یک طرح ملی را پیش ببرید. باید طرح گذر مسالمت‌آمیز و متکی بر شهروندان ایرانی به مردم‌سالاری را پیش ببرید. اصلاح یعنی همین! مگر پیش‌بردن این پروژه ملی با بی‌توجهی به کارگران و بی‌سازمان‌بودن آنان امکان‌پذیر است؟ اما یک بخش‌هایی از جامعه ما متوجه این موضوع نشد یا ما نتوانستیم نشان دهیم که مردم‌سالاری منافع این گروه (کارگران) را هم تأمین می‌کند و آنها را از این وضع نابساامان نجات می‌دهد. به همین دلیل هم، بسیاری از اوقات با ما همراهی نکردند و نیاآمدند. وقتی شما کارگران را رها می‌کنید و نمی‌توانید نشان دهید مردم‌سالاری به نفع آنان است، آنها را رها کردید تا در چنگال سیاستمداران «مردم‌انگیز» گرفتار بشوند؛ همان پوپولیست‌ها و عوام‌گراها. من فکر می‌کنم «برابری» برای اصلاحات هم آرمان است و هم استراتژی. مجرب هستیم با آن پیوند بخوریم. در اینجا کارگران به عنوان یک‌سوم جمعیت شاغل ایران، اهمیت اساسی پیدا می‌کنند؛ به همین دلیل، با ذهنیت آقای حجاریان همسویی دارم.

ک **جریان اصولگرا هم از برابری‌خواهی و عدالت‌خواهی حرف می‌زند؛ تفاوت**

سیاست

علیرضا علوی‌نبار از بازگشت به خویشتن اصلاح‌طلبان می‌گوید

«چپ» چیست؟ چپ واقعی کیست؟

علیرضا علوی‌نبار، روزنامه‌نگار و فعال سیاسی

مرجان توچیدی

سوسیالیسم می‌گوید ثروت و منابع باید در اختیار جامعه باشد تا دموکراسی واقعی شکل بگیرد. همان معنایی که **علوی‌نبار** بر آن تاکید می‌کند و می‌گوید توزیع قدرت باید منجر به توزیع ثروت بشود. اندیشه چپ، دهه ۶۰ را بسا دولتی‌کردن آغاز کرد. از برابری و عدالت سخن گفت و آرمان خود را عدالت و برابری‌طلبی تعریف کرد. اینکه دولت‌های دهه ۶۰ تا چه اندازه به این آرمان وفادار بودند، مجال دیگری می‌طلبد. چپ‌ها با دوم خرداد و اصلاحات به سراغ آزادی و توسعه سیاسی رفتند. در این میان، از اندیشه‌های اقتصاد آزاد دفاع کردند و کسی آنها را دیگر چپ نمی‌نامید. اما سال ۸۴، گروهی سر برآورده که خود را احیاکننده آرمان دهه ۶۰ معرفی کرد و شعارهایش به قول **علوی‌نبار** «مردم‌انگیز» شد. بعد از آن بود که انگار راست و چپ بار دیگر به صرافت آرمان عدالت و برابری‌طلبی افتاد. راست‌های قدیم، استفاده بیشتری از این شعار کرد و حالا در اوخر دهه ۹۰، سعید حجاریان از لزوم سازماندهی در جنوب شهر و طبقه کارگری می‌گوید و از توجه به **اقشار ضعیف**؛ **بازگشت به اصل**. اما **علوی‌نبار** می‌گوید نه **بازگشت**، که **تاکید بر آنچه از آن غفلت شده است**. بعد هم به تعریف ابعاد جدید از چپی می‌پردازد که به گفته او، چپ میانه جدید است. اصلاحاتی که گویا فراتر از اندیشه‌های چپ‌روانه دهه‌ضعیف‌تجدیدنظر کند، خود را به گفته **علوی‌نبار** چپ بعد از فروپاشی همراه کرده و تا جایی که بتواند خود را با بازار همسو می‌کند؛ **تاکید بر مردم‌سالاری** دارد و برابری را از این ناحیه طلب می‌کند. **بااین حال، هنوز آرمان است، حتی خود علوی‌نبار هم معتقد است چپ یک آرمان است، اما لزوما یک سازوکار نیست...**

یکی از تفاوت‌های چپ مردم‌سالار با کسانی که

از جریان مقابل شعار برابری می‌دهند، همین است. یکی از ویژگی‌های ایران این است که توزیع قدرت، توزیع ثروت را عملی می‌کند. بنابراین شما نمی‌توانید چپ باشیید؛ مگر اینکه از توزیع برابرتر قدرت دفاع کنید. علت اینکه می‌بینید در ایران سیاست‌ها به سمت توزیع برابرتر ثروت نمی‌رود، این است که توزیع قدرت، به‌شدت نابرابر است. گیدنز جامعه را به دو دسته تقسیم می‌کند؛ جامعه طبقاتی و جامعه منقسم به طبقات. در جامعه طبقاتی، توزیع ثروت به توزیع قدرت می‌انجامد؛ ثروتمندترین‌ها، حکومت را مشخص می‌کنند؛ اما در جامعه منقسم به طبقات، توزیع قدرت است که توزیع ثروت را تعیین می‌کند و جامعه ایران در این دسته قرار می‌گیرد. چپ واقعی در ایران، با ارائه شعارهای برابری‌خواهانه صرفا اقتصادی، متمایز نمی‌شود؛ بلکه با نگاه به ریشه متمایز می‌شود. چپ واقعی در ایران، کسی است که از توزیع برابر معیارهای دیگری هم هست.

چپ معتمد است باید نقش فعالانه‌ای در تغییر ساختارها در راستای برابری بیشتر ایجاد کنیم. به این معنا، من خودم را چپ می‌دانم و از چپ‌بودن دفاع می‌کنم؛ یعنی برابری را به عنوان یک آرمان مطلوب می‌دانم؛ اما چپ‌پرور، چپ بعد از فروپاشی است که یک آرزمون تاریخی را پشت سر گذاشته است. چپ، یک آرمان است؛ اما لزوما یک مکانیسم و سازوکار نیست.

برابری بیشتر برسیم یا همه چیز را واگذار کنیم به نظم خودجوش؛ همان‌گونه که مکتب اتریشی‌ها می‌گوید، به نظم‌های خودجوش دست نزنیم. چپ معتمد است باید نقش فعالانه‌ای در تغییر ساختارها در راستای برابری بیشتر ایجاد کنیم. به این معنا، من خودم را چپ می‌دانم و از چپ‌بودن دفاع می‌کنم؛ یعنی برابری را به عنوان یک آرمان مطلوب می‌دانم؛ اما چپ امروز، چپ بعد از فروپاشی است. چپی است که یک آرزمون تاریخی را پشت سر گذاشته است. چپ، یک آرمان است؛ اما لزوما یک مکانیسم و سازوکار نیست. مثلا دولتی‌کردن یک مکانیسم بود که موفق نبود؛ اما این دلیل نمی‌شود بگوییم آرمان هم بی‌وجه شده است. من معتقدم اصلا سر آرمان هم با کسانی که مخالف چپ هستند، دعوا نکنیم؛ بگوییم آیا قبول دارید سر نامطلوب‌بودن، فقر، بی‌کاری و جرم، با هم اتفاق نظر داریم. اگر ما بتوانیم به صورت مستند و موجه نشان دهیم که نابرابری این نامطلوب‌ها را تشدید می‌کند، عقابیت اجتماعی ایجاد می‌کند که برای حل مشکل به سراغ ریشه برویم....

کا **مکانیسم‌ها برای پیادکردن آرمان چپ ناموفق بوده است. آرمان مثبت است؛ اما وقتی نمی‌توان آن را اجرایی کرد، چگونه می‌توان آن را**

تقدیس کرد؟

اینکه از **ضعیف‌تر حمایت می‌کند**. ماسد را وادار نمی‌کنید که تصمیم خود را عوض کند. شما کمک می‌کنید تا عوامل اجتماعی که ماسد را وادار می‌کنند این تصمیم را بگیرد، برطرف بشود. در واقع آزادی‌های فردی و برابری‌های اجتماعی یک جاهایی بده‌بستان دارند؛ یعنی مجبورید یکی را قربانی دیگری کنید. آزادی را تنها منفی تعریف نکنید، بلکه مثبت تعریف کنید؛ آزادی مثبت بدون حداقلی از برابری ممکن نیست. امروزه بحث چپ و راست علاوه بر برابری، بر سر حقوق شهروندی هم هست. اگر تقسیم‌بندی مارشال را بپذیریم، کسه حقوق را به مدنی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی تقسیم می‌کند. لیبرال‌ها، هم حقوق مدنی‌را قبول دارند و هم حقوق سیاسی را. مشکل آنها سر حقوق اقتصادی است. شما اگر گفتید

مردم حق دارند، بلافاصله سؤال پیش می‌آید که مسئول این حق چه کسی است. در اینجا دولت نقشی جدی پیدا می‌کند. چپ از هر سه حقوق دفاع می‌کند. به‌طوری‌که تأمین حق سیاسی و مدنی بدون تأمین حداقل نیازهای پایه امکان‌پذیر نیست و به همین دلیل از مننی‌مال استیت (دولت حداقلی) دفاع نمی‌کند، اما آبا معنای دفاع‌نکردن از دولت حداقلی به معنای این است که همه‌چیز را دولتی کنیم؟ خیر، ما باید از دولت مقید در برابر دولت حداقلی دفاع کنیم. دولت مقید، دولتی است که اختیارات آن محدود است، اما کارکردهای آن متنوع است، اما در دولت حداقلی، علت هم اختیارات محدود است و هم کارکردها. علت اینکه می‌بینید دولت در ایران نمی‌تواند نقش خود را در کاهش نابرابری ایفا کند، اشکالات ساختاری است که در استییت وجود دارد. استییت ایران اولاً چندوجهی است. در کنار آن اندک‌سالاری و در کنار آن گرایش کاپیزارماتیک هم وجود دارد. سه‌وجهی است. همچنین از نیروهای اجتماعی، استقلال پیش از اندازه دارد؛ یعنی اختیارات آن محدود نیست. در نهایت اینکه دولت وظایف مقدماتی خود، یعنی دولت ژاندارم را انجام نمی‌دهد و می‌خواهد و از طرفی می‌خواهد وظایف دولت بالاتر را انجام دهد. هر دولتی وقتی، می‌خواهد یک وظیفه‌ای به وظایف خود اضافه کند، باید مطمئن باشد که رتبه پایین‌تر وظایف را به‌خوبی انجام داده است؛ یعنی دولت ژاندارم باید همه وظایف خود را به‌خوبی انجام دهد. بعد خواهد به مرحله بعدی رفته و توزیع را انجام دهد. علل ناموفق بودن سیاست‌های توزیعی در ایران به این بازمی‌گردد که اولاً به ریشه توجه نمی‌کنیم و دیگری ساختار خود دولت است که قرار است مجری این سیاست‌ها باشد.

کا **وقتی نمی‌شود کاری انجام داد، چپ چه** **اصراری دارد یا به بیان دیگر اصلا چه آلترناتیوی برای اجرای این آرمان وجود دارد؟**
این مشکل برای همه خطمشی‌ها در جمهوری اسلامی مطرح است و نه حتی برای خطمشی برابری‌طلبانه. به‌طورکلی خطمشی‌های عمومی در ایران مشکلات اساسی دارند. این مشکل را حتی در محیط زیست و فرهنگ و... هم می‌بینید. کجا کار خوب پیش می‌رود که اینجا بد پیش برود؟! در ایران باید درباره خطمشی‌های عمومی که معطوف به مصالح عمومی است، آسیب‌شناسی انجام شود. در همه خطمشی‌های عمومی در ایران چند مشکل وجود دارد؛ یکی، عدم تناسب بین ابزارها و اهداف است. دیگری ناسازگاری بین خطمشی‌هاست. یک خطمشی را طرح می‌کنیم درحالی‌که خطمشی‌های دیگری وجود داشته و آنها با هم قابل جمع نیستند. مشکل دیگر ناپایداری بین خطمشی‌هاست. هیچ خطمشی‌ای تداوم پیدا نمی‌کند. دیگر اینکه خطمشی‌ها فاقد حمایت مستمر اجتماعی هستند؛ یعنی همان گروهی که از آن فایده می‌برد، تا آخر به دنبال آن خطمشی نمی‌رود. روی سخن این است که ظرفیت سیستم خطمشی‌گذار در ایران پایین است و این همه‌جا خود را نشان می‌دهد. از جمله در سیاست‌های توزیعی و بازتوزیعی. باید این ظرفیت را افزایش داد.

مثلا در تحزب، احزاب هنوز به رقابت بر سر خطمشی‌ها نرسیده‌اند، دعوا بر سر افراد است. یا در مورد تولید فکر و اندیشه؛ مثلا در مورد رفاه، در آمریکا دانما تولید فکر و اندیشه می‌شود، اما بخش کمی از آن در کشور ما انعکاس پیدا می‌کند. بخش ناچیز آن هم به سیاست‌گذاری منجر می‌شود. به همین دلیل است که چپ مردم‌سالار اولویت را به دموکراسی می‌دهد. مشکل این است که به‌لحاظ استراتژیک شما باید همه جامعه را با خود همراه کنید. سبری که چپ در ایران طی کرده این است که چپ دموکرات از میانه قدیم به میانه جدید آمده که به آن راه‌سومی‌ها گفته می‌شود. در اروپا هم این اتفاق افتاده است. میانه قدیم خود را بین کمونیسم انقلابی و سرمایه‌داری راه‌شده تعریف می‌کرد. میانه جدید، خود را بین اشکال سنتی سوسیال‌دموکراسی و دولت رفاه و نئولیبرالیسم.

کا **اینجا، چپ حق آزادی فردی را سلب می‌کند یا**

سال چهاردهم • شماره ۲۹۲۵ • روزنامه **شرق**

آینه دیروز

۹ سال پیش در چنین روزی...

کیمان

- احمدی‌نژاد: آموزش وپرورش محوری‌ترین دستگاه کشور است
- محمدجعفر اسدی، فرمانده نیروی زمینی سپاه: شاهرگ حیاتی دشمن در دست ماست
- واعظ‌آشتیانی، معاون وزیر صنایع؛ بخش تولید و صنعت اولویت اصلی در ارائه برق است
- مظاهری، رئیس کل بانک مرکزی: سه قانون بانکی به یک قانون تبدیل می‌شود
- در واکنش به مواضع ضد ایرانی‌العربیه، نمایندگان مجلس خواستار برخورد وزارت خارجه با شبکه العربیه شدند
- ابراهیمی، عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس: سیاست‌های اولمرت اسرائیل را به آخر خط رسانده است
- محتاج، معاون امنیتی وزارت کشور: برای گروه ریگی برنامه داریم

اعتقاد

- مقام معظم رهبری: سفیران بدون هیچ ملاحظه نماینده نظام اسلامی باشند
- مهدی کروبی: به نظر من کار حزبی با کار اجماع منافاتی ندارد
- علی‌اکبر موسوی خوئینی، نماینده مجلس ششم و دبیرکل سابق سازمان دانش‌آموختگان ممنوع‌الخروج شد
- عباسپورنهرانی، رئیس کمیسیون آموزش؛ بازنشستگی استادان شائبه سیاسی ندارد
- البرادعی، مدیرکل سازمان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی: تحریم جدید مشکلی را حل نمی‌کند
- محمدعلی رامین تهدید کرد: از هاشمی و خاتمی شکایت می‌کنم
- رئیس فراکسیون اصولگرایان مستقل هشدار داد: تضعیف جمهوریت نظام با پرداخت پاره‌ن‌ها

ایران

- البرادعی، مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی: متوقف‌نکردن غنی‌سازی، حق ایران است
- کدخدایی، سخنگوی شورای نگهبان اعلام کرد: شخص مورد اعتماد دولت و مجلس وزیر قانونی است
- فرمانده نیروی زمینی سپاه پاسداران تاکید کرد سپاه بر تمامی تحکرات دشمنان تسلط و اشراف دارد
- محمدنبی حبیبی: پشتیبانی اصولی و نه بی‌چون‌وچسرا از این‌دولت در دستور کار حزب مؤتلفه اسلامی قرار دارد
- احمد نجابت، عضو شورای مرکزی جمعیت ایثارگران: جامعیت نقش فعالی را در انتخابات ریاست‌جمهوری دهم در اردوگاه اصولگرایان ایفا خواهند کرد

اقتاب

- مقام معظم رهبری: به برکت پابندی بر اصول نظام اسلامی حرکت رو به جلو داشته است
- حسن بیادی، سخنگوی جمعیت آبادگران: در زمینه عدم اعتماد مردم علاوه بر دولت، مجلس نیز مقصر است
- واعظ‌طیبری، نماینده ولی فقیه و تولیت آستان رضوی: حواسمان جمع باشد؛ امکان دیوانگی دشمن وجود دارد
- محمد خوش‌چهره: نباید از فقر مردم برای کسب رای استفاده کرد
- رواجردی، رئیس کمیسیون امنیت ملی مجلس: اروپایی‌ها از اعمال تحریم علیه ایران زان می‌بینند
- محمد دقان، نماینده مجلس: پس از ۳۰ سال باید در بررسی صلاحیت‌ها شفافیت ایجاد شود

جمهوری اسلامی

- مقام معظم رهبری: وحدت ملی به معنای حقیقی کلمه در کشور وجود دارد
- احمدی‌نژاد: مه‌ژنیتم و محوری‌ترین و اساسی‌ترین دستگاه کشور آموزش وپرورش است
- کدخدایی، سخنگوی شورای نگهبان: اعلام رد صلاحیت زود هنگام اشخاص صرفا گمانه‌زنی شخصی است
- البرادعی: تشدید تحریم‌ها علیه ایران مشکلی را حل نمی‌کند
- آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی: راه‌حل درست مسئله هسته‌ای ایران مذاکره با صبر و حوصله است
- رئیس کل بانک مرکزی خبر داد: قوانین پولی و بانکی کشور جمع و اصلاح می‌شود

اطلاعات

- مقام معظم رهبری: وجود چالش برای نظام اسلامی نشان‌دهنده پیشروی آن است
- آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی: هنوز به توان تشکیل احزاب قوی نرسیده‌ایم
- ضرغامی، رئیس سازمان صداوسیما: ارتقای برنامه‌ها و جذب مخاطب هدف رسانه ملی است
- قشقاری، سخنگوی وزارت خارجه: ایران خواستار توقف درگیری‌های نظامی در اوستیای جنوبی شد
- داریوش قنبری، عضو فراکسیون اقلیت مجلس: به خاطر روابط خوب با دولت فعلی عراق نباید از حقوق خود کوتاه باییم

ادامه در صفحه ۷